

POEMS BY PAVOL JANIK
ПАВОЛ ЈАНИК

COLORS
БОЈЕ

Боје не могу да дишу
једна без друге.

Љубав боја је немилосрдна
безобзирна и окрутна.
Спаљује све и свакова.
Љубав боја је прескупа.
Кошта нас све јако много.

Боје.
Ваљда у њиховом постојању
станује бесмртност.

Не могу да живе једна без друге.
Шаролике и раскошне
драгоцене и отмене
славне и са врлинама
горде и дивне
боје униформи.

(1985)

CONCERT
КОНЦЕРТ

Не плаши се наглих узвика оркестра!
То још не значи да је диригент

спазио на твој колени моју руку.
Дозволи пољубац.

Знај да пол побуђује само до те мере
до које музику узнемирава аплауз.

(1981)

APPROPRIATE POEM ПРИГОДНА ПЕСМА

Волим пригодне песме.

Њихове испариве мирисе
и заслепљујуће боје у ваздуху.

Њихове часне речи
праве уздахе
и стварне крикове.

Ноћне слапове
брокатни месец
и концерте са торња
највише у њима волим.

Кад падне сутон на наш кварт
обазирем се
по нашем изнајмљеном стану
и на прстима долазим до спаваће собе
да прилегнем код тебе.

Јер волим пригодне песме.

Њихове напрасне речи
жестокe звукове
и неочекиване крикове.

(1984)

PRIVATIZATION OF SOULS

ПРИВАТИЗАЦИЈА ДУША

Већ нам враћају
наше властите, национализоване
и подруштвљене душе.
Свакоме његову.

Не препознајемо их
иако их имамо редовно обележене.

Већ су подељене.
Одсада ћемо вечно учити
са њима живети.

Како ће одахнути
када их последњи пут издахнемо.

(1991)

WORD РЕЧ

На почетку би реч.
И реч би
на папиру.
Нечујна.
Реч коју можемо прекрити
дланом
или другим непрозирним стварима.
Реч коју можемо сложити
или згужвати.
Реч која чека
док је неко не запази.
Реч која пати
осећајем мање вредности.
Реч која нема потражње.
Речју:
реч
на папиру
иако на почетку

и дакле прва.
У ствари само написана сенка
речи
оне једине ствари
коју имају и тело и душа заједничку.

(1984)

THE SAD NEW YEAR'S EVE AT THE END OF THE CENTURY
ТУЖНА НОВА ГОДИНА НА КРАЈУ БЕКА

Пријатељи и непријатељи
из детињства
нам нестају из живота

Ко игра са нашим судбинама
судбински шах?

На бело-белој шаховској табли
црно-црне фигуре
нагло поцрвене
од крви
из свежих вести

Падамо испод стола
потпуно трезни
и савршено мртви

(2002)

SILENCE
ТИШИНА

Затвори прозоре затвори врата
слушај само гробну тишину.
Затвори прозоре затвори уста
ћутање ће ти све рећи.

Никаква музика никакве речи
никакав звук и никаква звона.

Свуда само мртва тишина
пушта ћутљиво корење.

Иза леђа нам тихо
корача све дужа властита сенка.
Хоћеш ли то или нећеш
прати те увек свакодневно.

Тишина нема тишина глува
тишина сакривена у пушчаној цеви.
Пре олује а онда после ње
бива тишина као у цркви.

Ништа и тишина припадају једна другој
као нераздвојни пар.
Никде нико у празном граду
само страх сам себе се плаши.

Последња три такта тишине
понављају те у себи укруг.
Ни ова песма не одјекује
јер никада није ни постојала.

(1998)

ABDUCTION ОТМИЦА

Осећам покрете твојих трепавица
како ковитлају светлост негде иза хоризонта.
Како се непрестано мењаш
и заједно са сутоном улазиш
у одсјај поља.

Дрхтавица сазревајућих воћњака!
Твой мирисни уздах јабука.

Ветар у твојој коси
ме отима.

(1981)

Translated into Serbian by Mihal Duga
Михал Ђуга